

הכוכבים

והודיע על הפרשה לפרקליטות ססגרה את התיק. הוקמה ועדת-חקירה שקבעה שניים מהחוקרים אשמים בפרשה. רק שבועות רבים אחרי-כך נודע לתורגמן שראש ענף-החקירות שלו, סגן-ניצב אברהם צמרת, ידע על מהלך החקירה, ולא דיווח לו. צמרת התפרסם בציבור בעת שחקר את יורם ביכונסקי, החשוד הראשון ברצח רחל הלר, ואמר לאימו של ביכונסקי: „גבירתי, אני מצטער, אבל הבן שלך רוצח“. ביכונסקי הוא כיום נקי מכל חשד, וצעיר אחר, עמוס ברנס, הורשע בשני בתי-דין בשפט ברצח רחל הלר.

לא רק על הביזיון, אלא גם על העובדה שטיומקין לא שיתף אותו במידע ובהכרי רעות מהרגע הראשון לגילוי החטיפה. בשיחה בין השניים, שנערכה עוד לפני פרשת אורון ירדן, נקבע שטיומקין יש-תחרר בחודש אוגוסט השנה מהשרות בי-מישטרה. אחרי פרשת ירדן ביקש טיומקין ארכה עד סוף השנה: „הציבור יחשוב שפיטרו אותי בגלל הפרשה“. הוא הסביר לשפיר, שפיר נתן לטיומקין ארכה. גם הוא לא רצה שפרישת טיומקין תראה כהדחה, וכהודאה בכך שהמישטרה נכשלה בפרשת ירדן.

תורגמן ראה בהתנהגותו של צמרת פגי-

מפקד-מחוז-צפוני אבינועם פרישה עם פיצויים מוגדלים

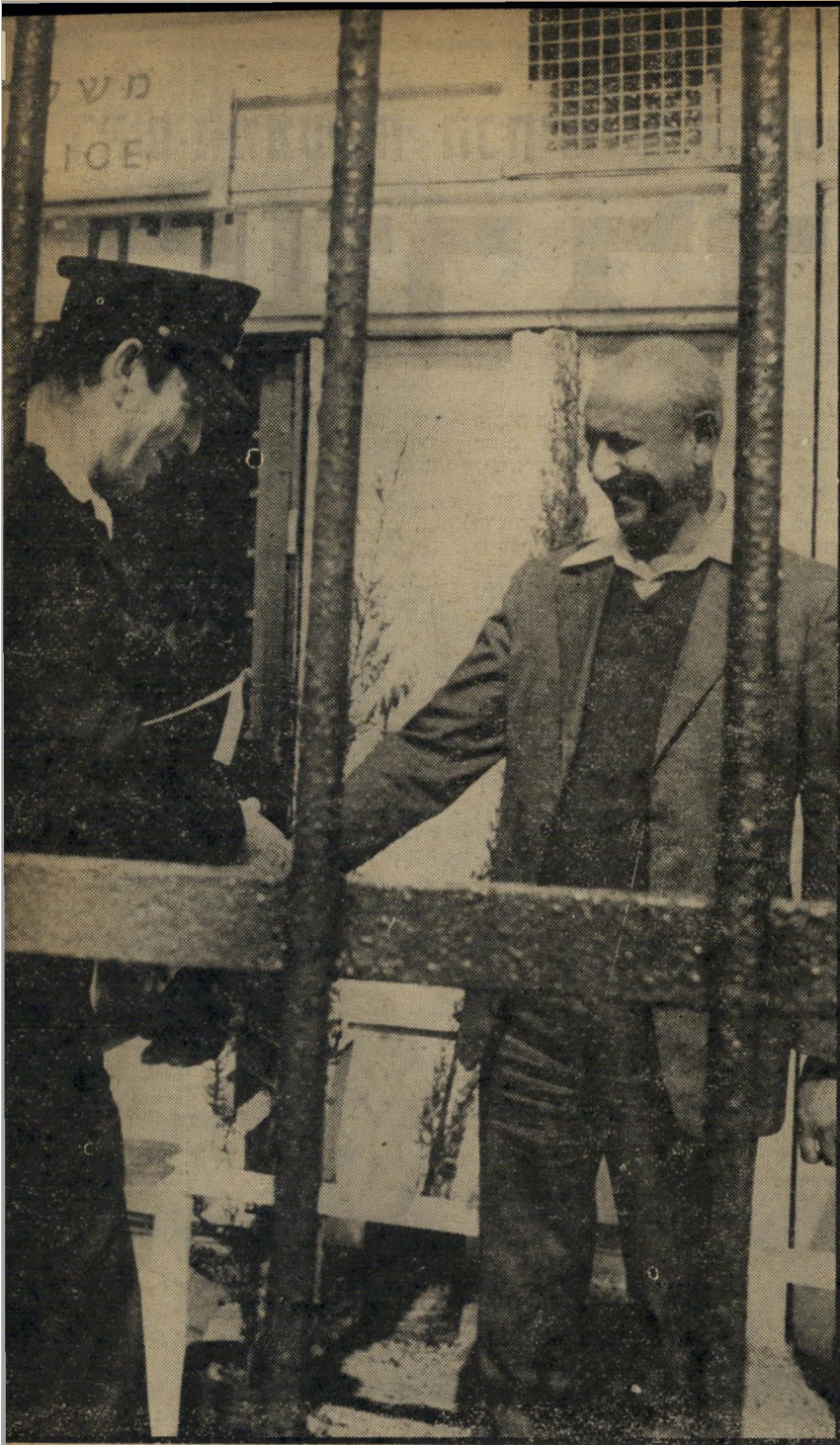
המעמד האיתן ביותר. איבצן טען לכתר המפכ"לות ערב פרישת תבורי, ואף איים לפרוש אם יובא אדם מבחוץ. אחרי שמונה שפיר, ערך איבצן שיחה עם בורג ובה הובטח לו לקבל את תפקיד המפכ"ל אחרי שפיר. אז החליט איבצן לתמוך בשפיר.

עה בו עצמו, ודרש מאבינועם להעביר את צמרת מהמרחב שלו. צמרת הסכים לצאת לפנסיה מוקדמת, אך כשהעניין דלף לי-עיתונות התחרט, והשיב מלחמה. קציני חיפה ושוטריה עמדו מאחרי תורגמן, אך להפתעתו הרבה הוא גילה שאבינועם אינו נותן לו גיבוי, תורגמן פנה למפכ"ל, לקבל את הגיבוי אותו סרב לתת לו מפקדו הישיר, אך גם שפיר התחמק מלקבוע עמדה ברורה בנושא. לכן לא ברור עתה לאיש אם אכן יקבל תורגמן את המחוז הצפוני.

ילד טוב ירושלים

מחוז תל-אביב של המישטרה הוא בעייתי במיוחד. בראש המחוז עומד ניצב משה טיומקין, מי שלחם בתקופתו של תבורי לקבל את תפקיד המפכ"ל. טיומקין התגלה כחסר כישרון לחלוטין. תל-אביב בתקופתו של טיומקין הפכה לעיר מסוכנת שבה אחוז הפשיעה עולה על זה של ניו-יורק. עשרות מיקרי רצח לא פוענחו, ביפו ובפרברים הדרומיים של העיר משתוללים עבריינים המשתמשים בחומרי נפץ ורימונים לחיסול חשבונות, וידה של המישטרה קצרה מלהושיע. הי-הצטיינות היחידה של מישטרת מחוז תל-אביב בפיקודו של טיומקין היא בהעלאת מיספר דו"חות התנועה. בעיקר דו"חות החנייה, מי-20 אלף לשנה ל-50 אלף לשנה, וכן בשיכול שית גירית המכוניות הי-חונות במקום אסור.

שיא מחדליו של טיומקין היה בפרשת חטיפת הילד אורון ירדן. לאיש אין ספק, למרות מתקפת יחסי-הציבור של המיש-טרה, שהיה זה אחד הכישלונות הגדולים של מישטרת-ישראל מאז הקמתה. שפיר אמנם נתן באמצעי התקשורת כימטטי גיבוי למחדליו של טיומקין, אך הוא כועס

ממונה על המישטרה מרקוביץ ומפכ"ל שפיר מי מנהל את העניינים

ול להיות במשך ארבע שנים „ילד טוב ירור שלים“. כיום נחשב איבצן לנאמנו הגדול ביותר של שפיר, אם כי שפיר ציין בחוג מצומצם של ידידים: „אני לא יודע מתי אני אחטוף אותה מאיבצן מהגב.“

עלייה לרגל

יש לשער שאיבצן יעזוב את המחוז הדרומי בסוף השנה, ויקבל תפקיד בכיר במטה הארצי, וכן את התואר החדש של סגן המפכ"ל. לגבי המועמד למפקד מחוז תל-אביב עדיין לא נקבע. אולם לא יהיה זה הרצל שפיר שיקבע אלא יעקוב מרקורי ביץ.

מרקוביץ, סמנכ"ל מישרד-הפנים, הוא הביכו של בורג. מרקוביץ הממונה מטעם מישרד-הפנים על המישטרה, מנהל למעשה היום את כל ענייני המישטרה, ונחשב כמפכ"ל בלי מדים. מרקוביץ הגיע לי-מישרד-הפנים מהמישטרה-הצבאית, בה כיהן כסגן-אלוף, וידוע כאיש חכם ומארגן מצויין. אחרי פרשת תוכנית-ירוש החליט בורג לעקוף בכמה שיותר תחומים את שפיר, ולהטיל את מרבית העבודה על מרקוביץ.

העלייה לרגל של קצינים למישרד הי-מפכ"ל הופסקה. הכוכבים של המטה-הארצי הבינו שמי שיקבע את גורלם יהיה דווקא מרקוביץ, ועתה הם פונים אליו בכל בעייה אישית שלהם.

מפקד-מחוז-המרכז טיומקין כישלון כפוליסטי-ביטוח